

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
 နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
 ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တင်သွင်းလွှာအမှတ်-၁

နိုင်ငံတော်သမ္မတ (၎င်း၏ကိုယ်စားပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်)	နှင့်	၁။ နာယက၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်
(တင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်)		၂။ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်
တင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်		၃။ ဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်
ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့်အဖွဲ့အစည်းအတွက်		(ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်/အဖွဲ့အစည်း)
	-	ဦးမြင့်ဝင်း၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
	(၁)	ဦးမြည်မိ၊ ဒုတိယနာယက၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် နှင့် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် ။
	(၂)	ဦးနန္ဒကျော်စွာ ၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ပြည်သူ့လွှတ်တော်

လွှတ်တော်အသီးသီးကဖွဲ့စည်းထားသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့တို့အား ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် ထည့်သွင်းအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်ညီညွတ်ခြင်းရှိမရှိ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် ၃၂၅ ပုဒ်မခွဲ (က) အရ တင်သွင်းမှု

ဆုံး ဖြတ် ချက်

ရက်စွဲ၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၈ ရက်

နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုယ်စားပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်က ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ နိုင်ငံတော် အချုပ်အခြာအာဏာဖြစ်သည့် ခက်မသုံးဖြာကို ပိုင်းခြားကျင့်သုံးရန် ပြည်ထောင်စုအဆင့်၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်နှင့် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ အဆင့်များ၌ အဖွဲ့အစည်းဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် အဖွဲ့အစည်းဝင်များ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းတို့ကိုပြဋ္ဌာန်းထား သော်လည်း " ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း" ဆိုသည့် စကားရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေတွင် သီးခြားအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားခြင်း မရှိသဖြင့် တိကျရှင်းလင်းစွာ သိရှိလိုက်နာ ဆောင်ရွက် နိုင်ရန်အလို့ငှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် ပုဒ်မ ၃၂၅ ပုဒ်မခွဲ (က) တို့အရ လျှောက်ထား တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

တင်သွင်းလွှာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၌ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဖြင့် ဖွဲ့စည်းသောအဖွဲ့အစည်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသောအဖွဲ့အစည်း နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ လွှတ်တော်အဆင့်ဆင့်က ဖွဲ့စည်းသော အဖွဲ့အစည်းဟူ၍ တွေ့ရှိရကြောင်း၊ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဖြင့်ဖွဲ့စည်းသောအဖွဲ့အစည်းများတွင်ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ၂၀၀ အရ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ပုဒ်မ ၂၀၁ အရ အမျိုးသားကာကွယ်ရေးနှင့် လုံခြုံရေးကောင်စီကိုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၂၉၄ အရ ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်ကို လည်းကောင်း၊ပုဒ်မ၂၂၉ပုဒ်မခွဲ(က)အရ ဘဏ္ဍာရေးကော်မရှင်ကိုလည်းကောင်း ၊ပုဒ်မ ၃၂၀ အရ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးကိုလည်းကောင်း ဖွဲ့စည်းထားကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၉၈ အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတကဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲ ကော်မရှင်နှင့်ပုဒ်မ ၂၄၆ အရ ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန်အဖွဲ့ကိုလည်းတွေ့ရကြောင်း၊ထို့ပြင် ပုဒ်မ၂၂၇ အရ ပြည်ထောင်စုအစိုးရကဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စုဆိုင်ရာဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စု ဝန်ကြီးဌာနများ၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးနှင့် ပြည်ထောင်စုစာရင်းစစ်ချုပ်ရုံးတို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုဆိုင်ရာဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ လွှတ်တော်အသီးသီး ပေါ်ပေါက်ပြီးနောက် ပုဒ်မ၁၁၅ ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့်

ပုဒ်မ ၁၄၇ ပုဒ်မခွဲ (က) တို့တွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့်ဖွဲ့စည်းသည့် ဥပဒေကြမ်းကော်မတီ၊ ပြည်သူ့ငွေစာရင်းကော်မတီ၊ လွှတ်တော်အခွင့်အရေးကော်မတီ၊ အစိုးရ၏အာမခံချက်များ၊ကတိများနှင့် တာဝန်ခံချက်များ စိစစ်ရေးကော်မတီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၁၅ ပုဒ်မခွဲ (ဂ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၄၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ) တို့အရ လိုအပ်ပါက လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ကာလသတ်မှတ်၍ ဖွဲ့စည်းသည့် ဥပဒေပြုရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအရေး၊ စီးပွားရေး၊ဘဏ္ဍာရေး၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံခြားရေး ကော်မတီများကိုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၁၈ နှင့် ပုဒ်မ ၁၅၀ တို့အရ အထက်ပါအကြောင်းကိစ္စများ မှအပကျန်အကြောင်းကိစ္စများကို လေ့လာရန်လိုအပ်ပါက လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သင့်လျော်သည့် နိုင်ငံသားများထည့်သွင်း၍ဖြစ်စေ ဖွဲ့စည်းသည့်ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များကို လည်းကောင်း၊ လိုအပ်လျှင် ပုဒ်မ ၁၁၆ နှင့် ပုဒ်မ ၁၁၇ တို့အရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပူးပေါင်းကော်မတီများ ကိုလည်းကောင်းဖွဲ့စည်းနိုင်သည်ကိုတွေ့ရကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်များက ဖွဲ့စည်းသည့်ကော်မတီများ၊ ကော်မရှင်များနှင့် အဖွဲ့များ၏ဖွဲ့စည်းမှုနှင့် ဖွဲ့စည်း ရသည့်ရည်ရွယ်ချက်တို့တူညီခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းများ၏ ဖွဲ့စည်းမှု၊ သက်တမ်း၊ တာဝန်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်တို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက သတ်မှတ်သည့်အတိုင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင်လွှတ်တော်အသီးသီးရှိ ကော်မတီ၊ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့တို့သည် သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်က ဖွဲ့စည်းခြင်းဖြစ်၍ ယင်းအဖွဲ့အစည်းများ၏ ဖွဲ့စည်းမှုနှင့် သက်တမ်း၊ တာဝန်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ရပိုင်ခွင့်တို့သည် သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်ကသက်မှတ်သည့်အတိုင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းများအား ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၇၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၉၁၊ ပုဒ်မ ၉၇၊ ပုဒ်မ ၁၀၀ ပုဒ်မခွဲ (က)၊ ပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်များ ပေးအပ်ထား သော်လည်း လွှတ်တော်အသီးသီးရှိကော်မတီ၊ကော်မရှင်နှင့်အဖွဲ့တို့အား ယင်းဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်များကို ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေက ပေးအပ်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ လွှတ်တော်အသီးသီးရှိ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့်အဖွဲ့တို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများနှင့်ပုံသဏ္ဍန်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊အနှစ်သာရအားဖြင့်ဖြစ်စေခြားနားကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအာဏာမတည်မီ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အကောင်အထည် ဖော်ရေးအတွက်ကြိုတင်ဆောင်ရွက်သည့်လုပ်ငန်းအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းသော ဥပဒေအချို့၌ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းဆိုသည့် စကားရပ်အား သီးခြား အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုကာ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ကော်မရှင် နှင့်အဖွဲ့ တို့ကိုလည်း ထည့်သွင်းဖွင့်ဆိုထားကြောင်း၊ ယင်းသို့ ဥပဒေအချို့တွင်ပါရှိသော အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်သည် အခြားဥပဒေကိုသော်လည်းကောင်း၊ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကိုသော်လည်းကောင်း သက်ရောက်ခြင်းမရှိနိုင်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဆိုသောစကားရပ်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင်သော်လည်းကောင်း၊ အခြား ဥပဒေများတွင်သော်လည်းကောင်းပါဝင်နေရာကျင့်သုံးလိုက်နာဆောင်ရွက်ရာတွင် အကြပ်အတည်း များရှိလာနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့်ဖော်ပြပါရှိသည်။

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့ကိုယ်စား ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ဒုတိယနာယကနှင့်အမျိုးသားလွှတ်တော်ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဦးမြညိမ်းကပြန်လည်ရှင်းလင်းတင်ပြရာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဆိုသည့် စကားရပ်ကို အခန်း (၄) ဥပဒေပြုရေးကဏ္ဍ၌ ပုဒ်မ ၇၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၉၂ပုဒ်မခွဲ(ခ)၊ ပုဒ်မ၉၇ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)၊ ပုဒ်မ၁၀၀ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၀၁၊ ပုဒ်မ ၁၀၃ ပုဒ်မခွဲ (ခ) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁)၊ ပုဒ်မ ၁၁၂ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၁၃၈ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မ ၁၅၈ ပုဒ်မခွဲ(က) နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့တွင် ဖော်ပြသုံးနှုန်းထားကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းများမှာ မည်သည့် အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ကြောင်း တိတိကျကျ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၅၃ ၌ " ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါစကားရပ်များကို အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုရာတွင် တည်ဆဲစကားရပ်များ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေကို ကိုးကားရမည် " ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း ၊ ၁၉၇၃ခုနှစ် စကားရပ်များအနက် အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ ပုဒ်မခွဲ(ခ) တွင် " ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ရပ်ရပ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ယင်းဥပဒေကိုပြုသည့် အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ကိုက်ညီအောင် ဖွင့်ဆိုရမည် " ဟုပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် ထိုစကားရပ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုဖွင့်ဆိုပါ က ယခုဥပဒေပြုအာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ကိုက်ညီအောင် ဖွင့်ဆိုရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် ပုဒ်မ ၄ တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် " ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ရပ်ရပ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ဆိုရာ၌

ယင်းဥပဒေကို မပြဋ္ဌာန်းမီက ဥပဒေရေးဆွဲရေးကော်မရှင် သို့မဟုတ် ဥပဒေပြုအာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းတွင် ဆွေးနွေးခဲ့သည့်အချက်၊ မှတ်တမ်းများကိုလည်းကောင်း၊ ရေးဆွဲခဲ့သော ဥပဒေမူကြမ်းများကို လည်းကောင်း၊ ဥပဒေပြုရခြင်း၏ကျိုးကြောင်းဖော်ပြချက်ကိုလည်းကောင်း ထည့်သွင်း စဉ်းစားနိုင်သည်"ဆိုသောပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ မှ ပုဒ်မ ၁၁၈ အထိ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ရန်ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၇ မှ ပုဒ်မ ၁၅၀ အထိ အမျိုးသားလွှတ်တော်၊ကော်မတီ၊ကော်မရှင်နှင့်အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ရန်ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၈ ပုဒ်မခွဲ(ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၅၀ တို့တွင် " ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့သည် အထက်ပါ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းသည့်အခါ ယင်းကော်မရှင် သို့မဟုတ် အဖွဲ့များ၏ အဖွဲ့ဝင်ဦးရေ၊ တာဝန်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ရပိုင်ခွင့်နှင့် သက်တမ်းကိုပါ သတ်မှတ်ပေးရမည် " ဟု ပါရှိကြောင်း၊ ထို့အတူ ယင်းဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၁၄၀ပုဒ်မခွဲ(ခ) တွင် " ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့်ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကိုကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များသည် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကော်မတီများ၊ ကော်မရှင်များနှင့်အဖွဲ့များ၏ အစည်းအဝေးများသို့ ယင်းကော်မတီ၊ ကော်မရှင် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အကြီးအမှူးများ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် တက်ရောက်သည့်အခါ မိမိအဖွဲ့အစည်းနှင့်သက်ဆိုင်သော ဥပဒေကြမ်းများ သို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းပြောဆိုဆွေးနွေးခွင့် ရှိသည် " ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး ပုဒ်မ ၁၆၀ပုဒ်မခွဲ(ခ) တွင်လည်းအမျိုးသားလွှတ်တော်ကော်မတီ၊ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့ အစည်းအဝေးများသို့တက်ရောက်ဆွေးနွေးခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အလားတူပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ပေးထားသော ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌတို့၏ တာဝန်လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့် ရပိုင်ခွင့်များသည် လည်းကောင်း၊ လွှတ်တော်အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၈ ပုဒ်မခွဲ(ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၅၀ တို့အရ သတ်မှတ်ပေးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ၇၄ ၌ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်တွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့ ပါဝင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းကြောင့် ပြည်သူ့လွှတ်တော် နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့သည်

ပြည်ထောင်စုအဆင့်ဖြစ်သည်ကို အငြင်းထွက်စရာမရှိကြောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့ကရွေးကောက်တင်မြှောက်သော ဥက္ကဋ္ဌများ၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌများသည် လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းသောကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့်အဖွဲ့များသည်လည်းကောင်း၊ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များသည် လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ခြင်းမှတစ်ပါးအခြား မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊လွှတ်တော်များတွင်ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့်အဖွဲ့များကို အကြောင်း အရာအလိုက် ဖွဲ့စည်းခြင်းဖြစ်၍ ဖွဲ့စည်းမှုနှင့် ရည်ရွယ်ချက်များမတူညီနိုင်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းအသီးသီး၏ သက်ဆိုင်ရာကဏ္ဍအလိုက်အုပ်ချုပ်ရေး၊ တရားစီရင်ရေး၊ ဥပဒေပြုရေး စသည်တို့ကို တပြေးညီ ဆောင်ရွက်စေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပြန်အလှန်ထိန်းကျောင်းခြင်း အားဖြင့် လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်သည့်အတွက် အကြပ်အတည်းတစ်စုံတစ်ရာပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အကြပ်အတည်းများရှိလာနိုင်သည်ဟု တင်ပြချက်သည် တွေးဆချက် သက်သက်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့၏ခြေဆင်းတွင် " ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကိုကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များသည်" ဟု ဖော်ပြသုံးနှုန်းထားသဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ လွှတ်တော်ကဖွဲ့စည်းသည့် အဖွဲ့အစည်းများသည်လည်း ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းများသာဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်း ပုဒ်မ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ၁၆၀ တို့ပါ "ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်" ဆိုသည့်စကားရပ်နှင့်ဆန့်ကျင်၍ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန်မသင့်ကြောင်း၊ အကယ်၍ ထိုစကားရပ်ကို ပြင်ဆင်လိုပါက ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၃ ၊ ပုဒ်မ ၄၃၄၊ ပုဒ်မ ၄၃၅၊ ပုဒ်မ ၄၃၆ တို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ပြင်ဆင်ရန်လိုမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေများကို နိုင်ငံတော်အေးချမ်း သာယာရေး နှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ပြဋ္ဌာန်းရာတွင် ယင်းဥပဒေများ၏ နိဒါန်း၌ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၃ အရ ပြဋ္ဌာန်းသည်ဟု ဖော်ပြထားကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၃ တွင် "ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အာဏာတည်သည့်နေ့မတိုင်မီ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက် ကြိုတင်

ဆောင်ရွက်သည့်လုပ်ငန်းရပ်များသည် ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဆောင်ရွက်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။ "ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ထို့အတူ ပုဒ်မ ၄၄၅ တွင် " ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်သည် နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့နှင့်နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီတို့၏ မူဝါဒလမ်းညွှန်မှုများ၊ ဥပဒေများ၊ နည်းဥပဒေများ၊ စည်းမျဉ်းများ၊ အမိန့်ပြန်တမ်းများ၊ကြေငြာချက်များကိုလည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့နှင့် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီတို့၏ဆောင်ရွက်ချက်များ၊ တာဝန်များနှင့် ရပိုင်ခွင့်များကိုလည်းကောင်း ဆက်ခံသည်" ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့တွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ဟု သုံးနှုန်းထားသည့်အပြင် သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်အသီးသီး၏ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားကြောင်း၊ ယင်း ဖွင့်ဆိုချက်ကို ပြင်ဆင်ပါက ဥပဒေ(၃)ရပ်လုံးကို ပြင်ဆင်ရန်လိုအပ်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏အတည်ပြုချက်ဖြင့်သာပြင်ဆင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊လွှတ်တော် များတွင် ပူးပေါင်းကော်မတီ၊ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ခြင်း မှာ ခိုင်မြဲသောကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်ကို ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတွင် ၁၉၄၇ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၇၄ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေများအရ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်များ၏ သာဓကအရထင်ရှားကြောင်း၊ ယင်းသို့ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကျင့်စဉ်လည်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များသည် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများတွင် အကျုံးဝင်ခြင်း မရှိဟု ဆုံးဖြတ်ပါက အခြေခံဥပဒေ၏ အဓိပ္ပါယ်သဘောကို ကျဉ်းမြောင်းအောင်ကောက်ယူသည့် သဘောသက်ရောက်စေနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ရှင်းလင်း တင်ပြသည်။

ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စား ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးနန္ဒကျော်စွာက ပြန်လည် ရှင်းလင်းရာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ အာဏာ(၃)ရပ်ကို ကျင့်သုံးရာတွင် ဥပဒေပြုရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် တရားစီရင်ရေးဟူ၍ ခွဲခြားပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ယင်းအာဏာပိုင် အဖွဲ့(၃) ဖွဲ့၏ လုပ်ပိုင်ခွင့် အသီးသီးကိုလည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ခွဲခြားပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊

လွတ်တော်နှင့် ပတ်သက်လျှင် ပုဒ်မ ၁၁၅၊ ပုဒ်မ ၁၁၈၊ ပုဒ်မ ၁၅၀ တို့ဖြစ်ကြောင်း၊ လွတ်တော် အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းထားသော ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များသည်လည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက ပေးအပ်ထားသော အခွင့်အာဏာအရ ဖွဲ့စည်းသော အဖွဲ့အစည်း များဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဆိုရာတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် ဥပဒေပြုရေးအဖွဲ့၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့နှင့်ပြည်ထောင်စုအဆင့်တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ဟူ၍ သက်ဆိုင်ရာကဏ္ဍအလိုက် ခွဲခြားဖွဲ့စည်းထားကြောင်း၊ တင်သွင်းလွှာပါ အမျိုးသားကာကွယ်ရေး နှင့်လုံခြုံရေးကောင်စီ၊ ဘဏ္ဍာရေးကော်မရှင် ၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးနှင့် ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်တို့သည် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဟု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် အတိအလင်း ဖော်ပြထားခြင်း မရှိကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းသည့် တစ်နိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာဖြင့် တာဝန်ယူရသော အဖွဲ့အစည်းများကို ပြည်ထောင်စုအဆင့် သတ်မှတ်ရန် လိုသဖြင့် လွတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေများတွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေတွင်လည်းကောင်းထည့်သွင်း ပြဋ္ဌာန်းရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်လွတ်တော်အသီးသီးကဖွဲ့စည်းသောကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များသည်လည်း လွတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေများအရ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဖွဲ့အစည်းများသည်တစ်ခုနှင့်တစ်ခု လုပ်ငန်းသဘောသဘာဝ မတူညီသဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဖွဲ့စည်းရသည့် ရည်ရွယ်ချက်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ တာဝန်နှင့် သက်တမ်းများလည်းတူညီခြင်းမရှိနိုင်ကြောင်း၊ လွတ်တော်၏လုပ်ငန်းသဘာဝအရ ဖွဲ့စည်းသော ကိစ္စဖြစ်သဖြင့် သက်ဆိုင်ရာလွတ်တော်က ဖွဲ့စည်းသည့် အမိန့်ကြော်ငြာစာတွင်သာ အသေးစိတ် ဖော်ပြထားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့်အဖွဲ့များဖွဲ့စည်းခန့်ထားသည့် ကိစ္စကိုလည်း သက်ဆိုင်ရာလွတ်တော်များကအတည်ပြုပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းကိစ္စအတွက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ ပုဒ်မခွဲ(ဃ)၊ပုဒ်မ၁၁၈ပုဒ်မခွဲ(က)နှင့်ပုဒ်မခွဲ(ခ) တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ လွတ်တော်အသီးသီးရှိ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့တို့အား ဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကပေးအပ်ထားကြောင်းမတွေ့ရဟု တင်သွင်းလွှာတွင် ဆိုထားသော်လည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၀ ပုဒ်မ ခွဲ (ခ) တွင် " ပြည်သူ့လွတ်တော် ကော်မတီများ၊ ကော်မရှင်များနှင့် အဖွဲ့များ၏ အစည်းအဝေးများသို့ ယင်းကော်မတီ၊ ကော်မရှင်

သို့မဟုတ် အဖွဲ့အကြီးအမှူး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် တက်ရောက်သည့်အခါ မိမိအဖွဲ့အစည်းနှင့် သက်ဆိုင်သော ဥပဒေကြမ်းများသို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းပြောဆိုခွင့်ရှိသည် " ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတွက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက ပင်လျှင် လွှတ်တော်အသီးသီး၏ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များ၏ လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ချက်များကို အသိအမှတ်ပြု ထားကြောင်း၊ အလားတူ ပုဒ်မ ၁၆၀ ပုဒ်မခွဲ(ခ) တွင် " အမျိုးသားလွှတ်တော်ကော်မတီများ၊ ကော်မရှင်များနှင့် အဖွဲ့များ၏အစည်းအဝေးများသို့ ယင်းကော်မတီ၊ ကော်မရှင် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အကြီးအမှူး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် တက်ရောက်သည့်အခါ မိမိအဖွဲ့အစည်းနှင့်သက်ဆိုင်သော ဥပဒေကြမ်းများ သို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းပြောဆို ဆွေးနွေးခွင့်ရှိသည် " ဟူ၍လည်း ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၃ အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက ပေးအပ်သော အခွင့်အာဏာအရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့်ဆိုသည့် စကားရပ်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင်ယေဘုယျသာဖော်ပြခဲ့သဖြင့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉ တွင် လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့် ဥပဒေပြုလွှတ်တော်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ(စ) တွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသား လွှတ်တော်ဥပဒေ ပုဒ်မ၂ ပုဒ်မခွဲ(ဇ) တို့တွင် လည်းကောင်း ထည့်သွင်းဖွင့်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ရာ ယင်းသို့ဖွင့်ဆိုခြင်းများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ကျော်လွန်ရာ မရောက်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးသည် မိမိသက်ဆိုင်ရာ ကဏ္ဍအလိုက် ဥပဒေပြုရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ တရားစီရင်ရေး၊ စာရင်းစစ်ဆေးရေး စသည်တို့ကို တပြေးညီ ဆောင်ရွက်စေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အပြန်အလှန်ထိန်းကျောင်းခြင်း အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ဖြည့်ဆည်းဖော်ဆောင်နေကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် ယနေ့အထိ အကြပ်အတည်းတစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုပါက ဥပဒေပြုအာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ ရည်ရွယ်ချက် နှင့် ကိုက်ညီအောင်ဖွင့်ဆိုရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ဖွင့်ဆိုခြင်းမပြုပါက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ

ပုဒ်မ ၄၅၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို မျက်ကွယ်ပြုရာ ရောက်ကြောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များသည် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းများတွင် အကျုံးဝင်ခြင်းမရှိဟု ဆုံးဖြတ်ပါက အခြေခံဥပဒေ၏ အဓိပ္ပါယ်သဘောကို ကျဉ်းမြောင်းအောင်ကောက်ယူရာ ရောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ခုံရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(က) ကို အကိုးအကား ပြုထားသော်လည်း ဖော်ပြထားသည့် ပြဿနာ(၂)ရပ်မှာ ပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(ခ) နှင့်သာ သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ခုံရုံးသို့တင်သွင်းသည့်တင်သွင်းလွှာသည် မှားယွင်းသော တင်သွင်းလွှာ ဖြစ်၍ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးမှ ပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(က)အရ အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုရန် လိုအပ်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(ခ) နှင့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၂ ပုဒ်မခွဲ(ခ)တို့အရ ခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်မှာ " ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်၊ ပြည်နယ်လွှတ်တော် သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီးအဖွဲ့နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီးအဖွဲ့တို့က ပြဋ္ဌာန်းသည့်ဥပဒေများသည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းရှိမရှိ စိစစ်ခြင်း" ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ယခုစိစစ်ရမည့်ဥပဒေများသည် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ဆိုင်ရာဥပဒေ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေများ ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေများမှာ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် ဥပဒေများ မဟုတ်သောကြောင့် ခုံရုံး၌စိစစ်ခွင့်မရှိသဖြင့်ပဏာမအဆင့်မှာပင် တင်သွင်းလွှာကို ပလပ်သင့်ကြောင်း ရှင်းလင်းတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်သမ္မတကတင်သွင်းသောတင်သွင်းလွှာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက အောက်ပါပြဿနာကို အဓိကဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်-

" လွှတ်တော်အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့်အဖွဲ့တို့အား ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် ထည့်သွင်းအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ/မရှိ "

အထက်ပါပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စိစစ်သုံးသပ်ရလျှင် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (စ) တွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (ဇ) တွင် လည်းကောင်း၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (ဇ) တွင်လည်းကောင်း ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းကို အောက်ပါအတိုင်းအသီးသီးအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည် -

"ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းဆိုသည်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့အမျိုးသားကာကွယ်ရေးနှင့် လုံခြုံရေးကောင်စီ၊ ဘဏ္ဍာရေး ကော်မရှင်၊ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံး၊ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်၊ပြည်ထောင်စုစာရင်းစစ်ချုပ်နှင့် ပြည်ထောင်စု ရာထူးဝန်အဖွဲ့တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့တို့ကို လည်းကောင်း ဆိုသည်။ "

အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း လွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေအသီးသီးတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း ကို အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသော်လည်း ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဟူသော စကားရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။ သို့ရာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၇၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၉၁၊ ပုဒ်မ ၉၂ ပုဒ်မခွဲ(ခ)၊ ပုဒ်မ၉၇ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁)၊ ပုဒ်မ ၁၀၀ ပုဒ်မခွဲ (က)၊ ပုဒ်မ ၁၀၁၊ ပုဒ်မ ၁၀၃ ပုဒ်မခွဲ (ခ) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁)၊ ပုဒ်မ ၁၁၂ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၁၃၈ ပုဒ်မခွဲ (က)၊ ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မ ၁၅၈ ပုဒ်မခွဲ (က)၊ ပုဒ်မ ၁၆၀၊ ပုဒ်မ ၂၃၀ ပုဒ်မခွဲ (က) တို့တွင် " ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ် " နှင့် "ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ " ဟူ၍ သုံးနှုန်းဖော်ပြ ထားသည်။

ထို့ကြောင့် တင်သွင်းလွှာတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် ပြဿနာကို ဖြေဆိုရန်အတွက် ပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအပေါ်တွင် အဓိကထား၍စိစစ်ရန် ဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းဟူသောစကားရပ်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့်အသုံးအနှုန်းကို ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ အခန်း (၄)၊ ဥပဒေပြုရေးအခန်းတွင် သုံးနှုန်းထားသည်။ ယင်းဥပဒေပြုရေးအခန်းပါ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နာယက၏ လုပ်ငန်းတာဝန်အပိုင်း၊ ပုဒ်မ ၇၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ) တွင် အောက်ပါ အတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

- (ဂ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်အစည်းအဝေး၌ ဆွေးနွေးဆောင်ရွက်ဆဲ အကြောင်း အရာ တစ်ရပ်ရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုအပ်လျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းများ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သို့ တက်ရောက်ရှင်းလင်း တင်ပြစေရန် ဖိတ်ကြားခွင့်ရှိသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၉၁ တွင် အလားတူ ပြဋ္ဌာန်းထားသကဲ့သို့ ပုဒ်မ ၁၁၂ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

- (ဂ) ပြည်သူ့လွှတ်တော်အစည်းအဝေး၌ ဆွေးနွေးဆောင်ရွက်ဆဲ အကြောင်းအရာ တစ်ရပ်ရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုအပ်လျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကိုကိုယ်စားပြုသောအဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြည်သူ့လွှတ်တော်အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ရှင်းလင်းဖြေကြား စေရန် ဖိတ်ကြားခွင့်ရှိသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၄ တွင် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏လုပ်ငန်း တာဝန်ကို ပုဒ်မ ၁၁၂ ပါ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်ဆိုင်ရာ ပြဋ္ဌာန်းချက် များအတိုင်း ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များသည် မိမိတို့နှင့်သက်ဆိုင်သည့် ဥပဒေကြမ်းများ သို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းပြောဆိုဆွေးနွေးရာတွင် ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်ဖြစ်လျှင်

နာယက၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဖြစ်လျှင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဖြစ်လျှင် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်လည်းကောင်းရှင်းလင်းပြောဆိုဆွေးနွေးခွင့်ရှိသည်။ ထိုသို့ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့်ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကိုကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့၌ ရှင်းလင်းပြောဆို ဆွေးနွေးခွင့်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့၌ အသီးသီး ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယင်းပုဒ်မများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဆက်စပ်သုံးသပ်ကြည့်ပါက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း၊ ယင်းအဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသောအဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့မှ ကိုယ်စားလှယ်များ ဖြစ်သည်ဟု ရည်ညွှန်းထားခြင်း မရှိပေ။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း(၄)၊ ဥပဒေပြုရေးအခန်း၊ ဥပဒေကြမ်းများ တင်သွင်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများဟူသောစကားရပ်ကို ထည့်သွင်းသုံးနှုန်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ ပုဒ်မ၁၀၀ပုဒ်မခွဲ(က)တွင် " ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများသည်ပြည်ထောင်စုဥပဒေပြုစာရင်းတွင်ပါရှိသောကိစ္စရပ်များအနက်မိမိတို့စီမံခန့်ခွဲသည့် ကိစ္စရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ဥပဒေကြမ်းများကို သတ်မှတ်ထားသည့် နည်းလမ်းများနှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သို့ တင်သွင်းခွင့်ရှိသည်"ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆက်စပ်လျက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဇယား(၁)ပါ ပြည်ထောင်စုဥပဒေပြုစာရင်း တွင် နိုင်ငံတော် ကာကွယ်ရေးနှင့် လုံခြုံရေးကဏ္ဍမှအစပြုလျက် တရားစီရင်ရေးကဏ္ဍအထိ ဝန်ကြီးဌာန အသီးသီးက စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသည့် ဥပဒေပြုစာရင်းကိုတွေ့ရသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ယင်းဥပဒေပြု စာရင်းများမှာ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် တရားစီရင်ရေးကဏ္ဍအသီးသီးကစီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသည့် ဥပဒေပြု စာရင်းများဖြစ်သည်။ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် တရားစီရင်ရေးကဏ္ဍအသီးသီးက စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသည့် ဥပဒေကြမ်း အသီးသီးကိုအာဏာသက်ရောက်စေရန် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ဥပဒေပြုခွင့် ရှိကြောင်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားပြီးဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၌ ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်ရမည်ဟု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၌ သတ်မှတ်သော ဥပဒေကြမ်းများမှအပ မိမိတို့စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိသည့် ကိစ္စရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ဥပဒေကြမ်းများကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဝင်များသည် ပြည်သူ့လွှတ်တော်တွင်ဖြစ်စေ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်တွင်ဖြစ်စေ စတင် ဆွေးနွေးဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိကြောင်း ပုဒ်မ ၁၀၁ တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပုဒ်မ ၁၀၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် အဖွဲ့အစည်းများဟူသောစကားရပ်ကိုလည်း ပုဒ်မ ၁၀၀ တွင် ရည်ညွှန်းဖော်ပြသည့်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သို့ဥပဒေကြမ်းများကို တင်သွင်းရာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းများ သာမက ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များသည် ပြည်ထောင်စုဥပဒေပြုစာရင်းတွင် ပါရှိသောကိစ္စရပ်များအနက် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၌သာ တင်သွင်းဆုံးဖြတ်ရမည်ဟု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၌ သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ကိစ္စရပ်များမှအပ ကျန်ကိစ္စရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်းသော ဥပဒေကြမ်းများကို ဥပဒေနှင့်အညီ ပြည်သူ့လွှတ်တော် သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွှတ်တော်သို့ စတင်တင်သွင်းခွင့်ရရှိကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများသာမက ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များကလည်း သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်များတွင် ဥပဒေကြမ်း တင်သွင်းခွင့်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၈ ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် (ခ)၊ ပုဒ်မ ၁၅၈ ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် (ခ) တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ် ဟူသောစကားရပ်သည် ပြည်သူ့လွှတ်တော် သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွှတ်တော် သို့မဟုတ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်တို့နှင့် တူညီသောအဖွဲ့အစည်း သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

အထက်တွင် သုံးသပ်ဖော်ပြခဲ့သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အထောက်အထားပြု၍ ပုဒ်မ တစ်ခုချင်းတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့်အကြောင်းအရာများကို ဆက်စပ် အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်

အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် နှင့် ယင်းလွှတ်တော်တို့၏ ကိုယ်စားလှယ်များ မဟုတ်ကြကြောင်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူဖွင့်ဆိုရပေမည်။

ဥပဒေအနက်အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူခြင်း နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိသည်။ ပထမတစ်မျိုးမှာ ဥပဒေ၏ စာသားများကို တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူပြီး ယင်းစာသားများပေါ်တွင် ပေါ်လွင်သည့်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူခြင်းဖြစ်သည်။ ဒုတိယတစ်မျိုးမှာ ယင်းစာသား များတွင်ပင် ဥပဒေပြုသူတို့၏ သဘောထား မည်ကဲ့သို့ ရှိခဲ့သည်ကို ချင့်ချိန်၍ အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင်အခြေခံဥပဒေများနှင့် ၎င်းတို့တွင်ပါရှိသော ပုဒ်မများ၊ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို ကောက်ယူရာတွင် လိုက်နာလေ့ရှိသည့် ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့် ဥပဒေသများ ရှိသည်။ ၎င်းတို့အနက် အချို့မှာ အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲသည့်အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက် နှင့် သဘောထားများအတိုင်း ဖြစ်စေရန် အလားတူအကြောင်းချင်းရာများ နှင့်စပ်လျဉ်းသော ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီးမှ အဓိပ္ပါယ်သဘောကို ကောက်ယူရမည်။ ပုဒ်မတစ်ခု သို့မဟုတ် ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ခု၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်သည် မရှင်းလင်းမပြတ်သားလျှင် အခြား အလားတူပုဒ်မများ၊ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုပါထည့်သွင်း စဉ်းစားလျှင် အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင် ထင်ရှား၍ လာနိုင်သည်။

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် ပါရှိသည့် လွှတ်တော်တွင် ရှင်းလင်းဆွေးနွေးပြောဆိုခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အကြောင်းအရာပါပုဒ်မများ၊ ဥပဒေကြမ်း တင်သွင်းခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အကြောင်းအရာပါပုဒ်မများအရ အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် လွှတ်တော် အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးနှင့် ယင်းလွှတ်တော်အသီးသီးတို့မှ ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် အဓိပ္ပါယ်တူညီခြင်း မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်လာပေသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း (၄) ဥပဒေပြုရေးအခန်းတွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်းကို သီးခြားခေါင်းစဉ်ဖြင့် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပြည်သူ့လွှတ်တော်က ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ မှ ပုဒ်မ ၁၁၈ အထိလည်းကောင်း၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်က ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပုဒ်မ ၁၄၇ မှ ပုဒ်မ ၁၅၀ အထိလည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်သည် လွှတ်တော်ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များ နှင့် တူညီခြင်း ရှိ မရှိ ဆက်လက် စိစစ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ယင်းအခန်းတွင်ပါရှိသည့် ဖော်ပြပါဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် သုံးနှုန်းထားသည့် စကားရပ်များအရ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဆိုသည်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်ပြီး လွှတ်တော်အသီးသီးကဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များနှင့်မတူ သီးခြားဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များပါ စာသားများအတိုင်း တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူပါက ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းဆိုသည်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သည်။ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၄၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့အရ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့အသီးသီးတို့ဖြစ်ကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းနှင့် လွှတ်တော်ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့်အဖွဲ့တို့မှာ ဖွဲ့စည်းမှုသဘာဝ မတူညီကြသောကြောင့် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (ဆ) တွင် လည်းကောင်း ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (ဆ) တွင် လည်းကောင်း လွှတ်တော်အဖွဲ့အစည်းများ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သီးခြား အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ လွှတ်တော်အဖွဲ့အစည်းများ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ဆိုပြီးဖြစ်ပါလျက် လွှတ်တော်အသီးသီးဆိုင်ရာဥပဒေများပါ“ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း” ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် လွှတ်တော်အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်ကြသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များကို ထပ်မံထည့်သွင်းအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အခြေခံဥပဒေနှင့် ၎င်းတို့တွင်ပါဝင်သော ပုဒ်မများ၊ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏ သဘောအဓိပ္ပါယ် ကို ကောက်ယူရာတွင် ပုဒ်မတစ်ခု သို့မဟုတ် ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ခုချင်းအလိုက် တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူရသကဲ့သို့ အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲသည့် အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် သဘောထား အတိုင်းဖြစ်စေရန်လည်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

ယင်းယေဘုယျသဘောတရားကို ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်-

ပုဒ်မ ၃ (ခ) ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ရပ်ရပ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ယင်းဥပဒေကို ပြုသည့် အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ကိုက်ညီအောင် ဖွင့်ဆိုရမည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ(၂၀၀၈ခုနှစ်)ကို ရေးဆွဲ ပြဋ္ဌာန်းရာတွင် အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲသည့် အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို သိရှိရန် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသမိုင်းကို ပြန်ပြောင်းကြည့်ရန်လိုသည်။ သမိုင်းအစဉ်အလာ ကြီးမားသော နိုင်ငံတော်တွင် လွတ်လပ်ရေးအမြန်ရရှိရန်အတွက် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို အလျင်အမြန် ရေးဆွဲကာ ၁၉၄၇ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်း ခဲ့သည်။ လွတ်လပ်ရေးရရှိသောအခါ နိုင်ငံတော်တွင် အဆိုပါဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဖြင့် ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို ဖော်ဆောင်ကျင့်သုံးခဲ့သည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် တစ်ပါတီပုံစံကို အခြေခံ၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတစ်ရပ်ကို ရေးဆွဲပြီး ပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲကျင်းပ၍ အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် အဆိုပါဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာလည်း ရပ်ဆိုင်း သွားခဲ့ရသည်။

အနာဂတ်နိုင်ငံတော်တွင် ရေရှည်အကျိုးရှိပြီး ခိုင်မာသည့်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ တစ်ရပ်မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည့်အတွက် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီသည် ၁၉၉၃ ခုနှစ် မှစ၍ အမျိုးသားညီလာခံကို ခေါ်ယူကျင်းပပေးခဲ့သည်။ အမျိုးသားညီလာခံတွင် နိုင်ငံရေး၊ လုံခြုံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် ဥပဒေရေးရာစသည့် ရှုထောင့်မျိုးစုံမှ အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များပါဝင်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံတော်အတွင်းတည်ရှိသည့် မြို့နယ်

အားလုံးမှ တိုင်းရင်းသားကိုယ်စားလှယ်များလည်း ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ ခိုင်မာသော နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ရန်အတွက် အခြေခံရမည့်မူများနှင့် အသေးစိတ် အခြေခံရမည့်မူများကို အနှစ်သာရပြည့်ဝစွာ ချမှတ်နိုင်ခဲ့သည်။ အမျိုးသားညီလာခံက ချမှတ် ပေးခဲ့သည့် အခြေခံမူများနှင့် အသေးစိတ် အခြေခံရမည့်မူများနှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ(၂၀၀၈ခုနှစ်)ကို ရေးဆွဲအတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမျိုးသားညီလာခံကချမှတ်သည့်အခြေခံမူများနှင့် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများသည် အခြေခံဥပဒေပြုသည့် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် သဘောထားများပင်ဖြစ်သည်။ အခြေခံမူများတွင် ထင်ရှားသည့်ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်မှာ " နိုင်ငံတော်အချုပ်အခြာအာဏာ၏ ခက်မသုံးဖြာဖြစ်သည့် ဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာနှင့် တရားစီရင်ရေးအာဏာတို့ကို တတ်နိုင်သမျှ ပိုင်းခြား သုံးစွဲခြင်းနှင့် အချင်းချင်းအပြန်အလှန်ထိန်းကျောင်းခြင်းတို့ပြုသည်။" ဟူသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁ ပုဒ်မခွဲ (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အမျိုးသားညီလာခံကချမှတ်သည့် အခြေခံမူနှင့်အညီ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း(၄)၊ဥပဒေပြုရေးအခန်း၌ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော် နှင့်အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့၏ ဖွဲ့စည်းခြင်း၊လုပ်ငန်းတာဝန်သတ်မှတ်ခြင်း၊ဥပဒေပြုခြင်း၊ဥပဒေကြမ်း တင်သွင်းခြင်းဟူ၍ ဥပဒေပြုရေးအာဏာကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ပေးထား သည်။ ယင်းဥပဒေပြုခြင်း အခန်းကဏ္ဍတွင် ဥပဒေပြုအဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သည့် လွှတ်တော် အသီးသီးနှင့် ယင်းလွှတ်တော်များက ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များနှင့် ခွဲခြား ကွဲပြားစေရန် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းဟူ၍ သီးခြားဖော်ပြသုံးနှုန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။

အမျိုးသားညီလာခံက နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရာတွင် ပါဝင်မည့် ဥပဒေပြုရေးဆိုင်ရာ အာဏာခွဲဝေမှုအပိုင်းအတွက် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေးလုပ်ငန်းကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်တိုး၏ ရှင်းလင်းပြောကြားချက် များကို လည်းထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်လိုသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပုဒ်မ ၄ တွင် " ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုဖွင့်ဆိုရာ၌ ယင်းဥပဒေကို မပြဋ္ဌာန်းမီက ဥပဒေ ရေးဆွဲရေးကော်မရှင် သို့မဟုတ် ဥပဒေပြုအာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းတွင် ဆွေးနွေးခဲ့သည့်အချက်၊ မှတ်တမ်းများကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဒေပြုရခြင်း၏ အကျိုးအကြောင်း ဖော်ပြချက်ကိုလည်းကောင်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်သည်။" ဟူသောဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်လည်းရှိပြီးဖြစ်သည်။

အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေးလုပ်ငန်းကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ၏ ရှင်းလင်းချက်များအနက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ရှင်းလင်းချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

"အမျိုးသားညီလာခံကချမှတ်ပြီးဖြစ်တဲ့ အသေးစိတ်အခြေခံရမယ့်မူများမှာ ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်ကဆောင်ရွက်ရမယ့် ကိစ္စရပ်များ ပါဝင်ပါတယ်။ နိုင်ငံတော် နယ်နိမိတ်ပြင်ဆင်တဲ့ကိစ္စ၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်နယ်နိမိတ်ပြင်ဆင်တဲ့ကိစ္စ၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရဝန်ကြီးဌာနများနဲ့ ဝန်ကြီးဦးရေသတ်မှတ်ရေးကိစ္စ၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းမယ့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများရဲ့အဖွဲ့ဝင်များ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရေးကိစ္စ စသည်တို့ကို နိုင်ငံတော်သမ္မတက တင်ပြ လာတဲ့အခါ ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်မှာဆွေးနွေးသုံးသပ်ပြီး တင်ပြချက်ကိုသဘောတူမတူအဆုံးအဖြတ် ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။" (၁)

အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေးလုပ်ငန်းကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ၏ ရှင်းလင်းချက်အရဆိုပါ က ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းမည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများ၊ ယင်းအဖွဲ့အစည်းများ၏ အဖွဲ့ဝင်များမှာနိုင်ငံတော်သမ္မတက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏သဘောတူညီချက် တင်ပြရယူပြီး ခန့်အပ်သည့် အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သည်။

(၁) အမျိုးသားညီလာခံ၌ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရာတွင် ဥပဒေပြုရေးအခန်းတွင်ပါဝင်မည့် ဥပဒေပြုခြင်း ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများအတွက် ချမှတ်သင့်သည့် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေး လုပ်ငန်း ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်တိုး၏ ရှင်းလင်းပြောကြားချက်များ၊ စာ-၁၁၊ ၃၅ (၃၆)။

၎င်းအပြင် အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေးလုပ်ငန်းကော်မတီဥက္ကဋ္ဌက အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်-

" ဒါကြောင့် ဥပဒေတစ်ရပ်ပြဋ္ဌာန်းတဲ့အခါ အဲဒီဥပဒေနဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်း ဥပဒေနဲ့ စည်းကမ်းဥပဒေများ ထုတ်ပြန်ခွင့်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းတဲ့ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းများအား အပ်နှင်းသင့်ပါကြောင်း တင်ပြလိုပါတယ်။ အမိန့် ကြော်ငြာစာ၊ အမိန့်ညွှန်ကြားချက်နဲ့ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ ထုတ်ပြန်ခွင့်ကိုတော့ သက်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်း သို့မဟုတ် အာဏာပိုင်များအား အပ်နှင်းဖို့ သတ်မှတ်သင့်ပါတယ်။ " (၁)

အထက်ပါရှင်းလင်းချက်အတိုင်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၉၇ပုဒ်မခွဲ(က)ပုဒ်မခွဲငယ် (၁) နှင့် (၂) တို့ကို ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်းတွေ့ရသည်။ ယင်းရှင်းလင်းချက်အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့်ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်သည် သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော် အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းသည့် လွှတ်တော်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းနှင့် မတူဘဲ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်ကိုရယူ၍ ခန့်အပ်သည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း (၄) ဥပဒေပြုရေးတွင် ပြဋ္ဌာန်းပါရှိသည့် ပုဒ်မများကို ဆက်စပ်သုံးသပ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မတစ်ခုစီတွင်ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမျိုးသားညီလာခံက ချမှတ်သည့် အခြေခံမူများနှင့်အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများအရလည်းကောင်း " ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ် " နှင့် " ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင် သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ " သည် လွှတ်တော် အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များ နှင့် တူညီမှုမရှိသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

(၁) အမျိုးသားညီလာခံ၌ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရာတွင် ဥပဒေပြုရေးအခန်းတွင်ပါဝင်မည့် ဥပဒေပြုခြင်း ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများအတွက် ချမှတ်သင့်သည့် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေး လုပ်ငန်း ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်တိုး၏ ရှင်းလင်းပြောကြားချက်များ။

နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုယ်စား ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်က တင်သွင်းသည်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ " ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ယင်းအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်၏ အဖွဲ့ဝင် သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ် " ဟူသော စကားရပ်ကို အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၃ အရ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ပြဋ္ဌာန်းသည့် လွှတ်တော်အသီးသီးဆိုင်ရာ ဥပဒေများပါ " ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း " ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကို အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုပေးရန် တင်သွင်းခြင်းမဟုတ်ပေ။ ယင်းလွှတ်တော်အသီးသီးဆိုင်ရာဥပဒေများပါ အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုချက်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းရှိမရှိ ဆက်စပ်စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၃ နှင့် ပုဒ်မ ၄၄၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအပေါ် သုံးသပ်ရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ပေ။

ထို့အတူ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့၏ ခြေဆင်းတွင် " ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များသည် " ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သည့်အတွက် ယင်းပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့ပါစကားရပ်ကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်ရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်မည် မဟုတ်ပေ။

နိုင်ငံတော်သမ္မတကတင်သွင်းသည့် တင်သွင်းလွှာမှာ တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ် ဖြစ်သော လွှတ်တော်အသီးသီးဆိုင်ရာဥပဒေများပါစကားရပ်ကိုအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန်တင်ပြခြင်းမဟုတ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါစကားရပ်ဖြစ်သည့် " ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း " ဆိုသည့် စကားရပ်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန်သာ ဖြစ်သည်။

၁၉၇၃ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃(ခ) ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုဖွင့်ဆိုရာတွင် ဥပဒေပြုအာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ကိုက်ညီအောင်ဖွင့်ဆိုရန်ဖြစ်သည်။ တင်သွင်းလွှာအရ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန်မှာ

အခြေခံဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ပါစကားရပ်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန်ဖြစ်ပြီး တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန်မဟုတ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကိုပြုသည့်အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းမှာ ယခုဥပဒေပြုအာဏာပိုင်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်မဟုတ်၊ အမျိုးသားညီလာခံက ချမှတ်ခဲ့သည့် အခြေခံမူများနှင့်အသေးစိတ် အခြေခံရမည့်မူများနှင့်အညီသာ ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ခြုံ၍သုံးသပ်ရလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း(၄)၊ဥပဒေပြုရေးအခန်းပါ ပုဒ်မတစ်ခုချင်း အပေါ်ဆက်စပ်၍ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူချက်အရ " ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်နှင့် ယင်းအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သဘောတူအတည်ပြုချက်ရယူပြီး ခန့်ထားသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများနှင့် အဖွဲ့အစည်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း (၄)၊ ဥပဒေပြုရေးအခန်း၌ သီးခြားခေါင်းစဉ်သတ်မှတ်ပြီး ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းသော ကော်မတီ၊ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များသည် လွှတ်တော်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၇၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၉၁၊ ပုဒ်မ ၉၂ပုဒ်မခွဲ(ခ)၊ ပုဒ်မ၉၇ ပုဒ်မခွဲ(က)ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)၊ ပုဒ်မ ၁၀၀ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၀၁၊ ပုဒ်မ ၁၀၃ ပုဒ်မခွဲ(ခ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)၊ ပုဒ်မ ၁၁၂ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)၊ ပုဒ်မ ၁၃၈ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မ ၁၅၈ ပုဒ်မ ခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၆၀၊ ပုဒ်မ ၂၃၀ ပုဒ်မခွဲ(က) တို့တွင် " ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်" နှင့် " ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ " သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သဘောတူညီ ချက်ကို ရယူပြီး ခန့်ထားသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းနှင့် ယင်းအဖွဲ့အစည်းဝင် သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြကြောင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရမည်ဖြစ်ပေသည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ တင်သွင်းလွှာကို ခွင့်ပြု၍ တင်သွင်းလွှာပါပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

" လွှတ်တော်အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့တို့အား ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် ထည့်သွင်းအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိကြောင်း "

X X X

(သိန်းစိုး)
ဥက္ကဋ္ဌ

X X X

(ခင်လှမြင့်)
အဖွဲ့ဝင်

X X X

(ဒေါက်တာတင်အောင်အေး)
အဖွဲ့ဝင်

X X X

(ထွန်းကြည်)
အဖွဲ့ဝင်

X X X

(စိုးသိန်း)
အဖွဲ့ဝင်

X X X

(ခင်ထွန်း)
အဖွဲ့ဝင်

X X X

(ဆန်းမြင့်)
အဖွဲ့ဝင်

X X X

(မြင့်ကြိုင်)
အဖွဲ့ဝင်

X X X

(မိမိရီ)
အဖွဲ့ဝင်